

DUCH ŚWIĘTY W NOWYM TESTAMENCIE

Maria była brzemienna z Ducha Świętego. *Mt 1,18*

Ukazał się Józefowi we śnie anioł Pana, który powiedział: „Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć Marii, twojej żony, gdyż to, co jest w niej, zrodzone jest z Ducha Świętego. *Mt 1,20*

Ten będzie was chrzczyć (zanurzać) w Duchu Świętym i ogniu. *Mt 3,11*

A gdy Jezus został ochrzczony, zaraz wyszedł z wody. I oto zostały dla Niego otwarte Niebiosa, i zobaczył Ducha Bożego, jak obniżał się niczym gołąb i zstępował na Niego. *Mt 16,3*

Wówczas Jezus został zaprowadzony przez Ducha (Duch wypchnął Go) na pustynię, aby być doświadczanym przez diabła. *Mt 4,1*

Gdy zaś was wydadzą, nie martwcie się, jak lub co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam dane, co macie powiedzieć. Bo to nie wy będziecie mówić, ale Duch Ojca waszego, który mówi w was. *Mt 10,19-20*

Oto Mój sługa, którego wybrałem, Mój ukochany, w którym Moja dusza ma upodobanie. Położę Ducha Mojego na Nim, a oznajmi sąd narodom. *Mt 12,18 (Iz 42,1)*

Jeśli Ja przez Ducha Bożego wyrzucam demony, zatem nadeszło do was Królestwo Boże. *Mt 12,28*

Wszelki grzech i bluźnierstwo będzie ludziom odpuszczone, lecz bluźnierstwo wobec Ducha Świętego nie będzie ludziom odpuszczone. I ktokolwiek wypowiedziałby słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, ale kto mówiłby przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w nadchodzącym. *Mt 12,31-32*

Jakże więc Dawid w Duchu nazywa Go Panem, mówiąc: Jahwe rzekł do Pana mego: Siądź po Mojej prawicy, aż położę Twoich wrogów jako podnózek Twoich stóp? *Mt 22,43-44 (Ps 110, 1)*

Będzie bowiem wielki (Jan) przed obliczem Pana. Nigdy nie będzie pił wina ani sycery i już w łonie swej matki zostanie napełniony Duchem Świętym. Wielu zaś synów Izraela zwróci do Pana, ich Boga. I sam pójdzie przodem przed Jego obliczem w duchu i mocy Eliasza, aby zwrócić serca ojców ku dzieciom, a nieposłusznych ku mądrości sprawiedliwych, aby przygotować Panu lud gotowy.” *Łk 1,15-17*

Natomiast w szóstym miesiącu anioł Gabriel został wysłany przez Boga do miasta w Galilei, które nazywa się Nazaret, do dziewicy zaręczonej mężowi o imieniu Józef, z domu Dawida, a tej dziewicy było na imię Maria. Kiedy anioł wszedł, powiedział do niej: „Witaj, obdarzona łaską! Pan z tobą. Błogosławiona jesteś pośród kobiet.” Ona jednak widząc go, zaniepokoiła się jego słowami i rozważała, jakiego rodzaju było to pozdrowienie. Anioł więc rzekł do niej: „Nie bój się, Mario! Znalazłaś łaskę u Boga. A oto poczniesz w swoim łonie i urodzisz syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca, Dawida. Będzie królować nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwu nie będzie końca.” Natomiast Maria powiedziała do anioła: „Jak to się stanie, skoro nie współżyję z mężem?” A odpowiadając, anioł rzekł do niej: „Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacieni cię. Dlatego również i to święte, które się z ciebie narodzi, będzie nazwane Synem Boga. A oto twoja krewna, Elżbieta, również ona poczęła syna w swej starości i jest to szósty miesiąc tej, którą nazywają nieplodną. U Boga bowiem żadna rzecz nie jest niemożliwa.” *Łk 1,26-37*

I stało się, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, że niemowlę podskoczyło w jej łonie, a Elżbieta została napełniona Duchem Świętym. *Łk 1,41*

Zachariasz, jego ojciec, został napełniony Duchem Świętym i prorokował, mówiąc.. *Łk 1,67*

A oto był pewien człowiek w Jerozolimie, który miał na imię Symeon. Człowiek ten był sprawiedliwy i pobożny, oczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Został on też pouczoney przez Ducha Świętego, że nie ujrzy śmierci wcześniej, zanim nie zobaczy Chrystusa Pana. Za sprawą Ducha przyszedł do świątyni. A gdy rodzice wprowadzali dziecko Jezus, aby postąpić z nim zgodnie ze zwyczajem Prawa, on wziął je w ramiona i błogosławił Boga, mówiąc.. *Łk 2,25-28*

Stało się zaś, gdy cały lud był chrzczony i gdy Jezus był chrzczony i modlił się, że zostało otwarte Niebo i Duch Święty zstąpił na Niego w cielesnej postaci niczym gołąb i miał miejsce głos z Nieba, który mówił: „Ty jesteś Moim ukochanym Synem, w Tobie mam upodobanie”. *Łk 3,21-22*

A Jezus pełen Ducha Świętego wrócił znad Jordanu i był prowadzony przez Ducha po pustyni, kuszony przez diabła przez czterdzieści dni. *Łk 4,1-2*

A kiedy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego na jakiś czas. Zatem Jezus wrócił w mocy Ducha do Galilei. I rozeszła się o Nim wieść po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wychwalany przez wszystkich. *Łk 4,13-15*

„Duch Pana jest na Mnie, dlatego namaścił Mnie, abym ogłosił ubogim dobrą nowinę, posłał Mnie, bym uzdrawiał tych, których serce jest połamane, abym wziętym do niewoli ogłosił uwolnienie, a ślepym odzyskanie wzroku, abym znękanym odesłał jako uwolnionych, bym ogłosił łaskawy rok Pana.” *Iz 61,1-2 / Łk 4,18-19*

A gdy spostrzegli to Jego uczniowie Jakub i Jan, powiedzieli: „Panie! Czy chcesz, abyśmy powiedzieli, żeby ogień zstąpił z Nieba i strawi ich tak, jak uczynił również Eliasz?” Odwróciwszy się zaś, skarcił ich i rzekł: „Nie wiecie, jakiego Ducha jesteście? Bo Syn Człowieczy nie przyszedł zatracać ludzkie dusze, ale uratować.” *Łk 9,54-56*

O tej godzinie Jezus rozradował się w Duchu i powiedział.. *Łk 10,21*

Jeśli zatem wy, będąc złymi, umiecie dobre dary dawać waszym dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z Nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą. *Łk 11,13*

Każdy, kto wypowie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, zostanie mu odpuszczone. Temu jednak, kto zbluźnił przeciwko Duchowi Świętemu, nie zostanie odpuszczone. A kiedy zaprowadzą was przed synagogi oraz zwierzchników i władze, nie martwcie się, jak albo czym macie się bronić ani co macie mówić. Bo Duch Święty pouczy was o tej godzinie, co powinniście powiedzieć.” *Łk 12,10-12*

I zaświadczył Jan, mówiąc: „Ujrzałem Ducha zstępującego z Nieba jak gołąbica i został na Nim. A ja Go nie znałem, lecz Ten, który mnie posłał chrzczyć w wodzie, powiedział do mnie: Ten, na kim ujrzysz Ducha zstępującego i zostającego na Nim, jest Tym, który chrzci (zanurza) w Duchu Świętym. I ja widziałem i zaświadczyłem, że Ten jest Synem Boga.” *Jan 1,32-34*

Odpowiedział Jezus i rzekł mu: „Zaprawdę, zaprawdę, mówię ci: Jeśli ktoś nie zostanie zrodzony z góry (na nowo), nie może ujrzeć Królestwa Boga.” Rzekł do Niego Nikodem: „Jak może człowiek zostać zrodzony, będąc starcem? Czyż może drugi raz wejść do łona swej matki i być zrodzonym?” Jezus odpowiedział: „Zaprawdę, zaprawdę, mówię ci: Jeśli ktoś nie zostanie

zrodzony z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. Co jest zrodzone z ciała, jest ciałem, a co jest zrodzone z Ducha, jest duchem. Nie dziw się, że ci powiedziałem: Musicie zostać zrodzeni z góry. Duch tchnie, gdzie pragnie, i słyszysz Jego odgłos, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd odchodzi. Tak jest z każdym, kto został zrodzony z Ducha." *Jan 3,3-8*

Ten bowiem, którego Bóg posłał, mówi Słowa Boga, ponieważ Bóg daje Ducha nie według miary (bez miary). *Jan 3,34*

Lecz kto by pił z wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, ale ta woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej (*żywej, świeżej, nieustannie płynącej, wystarczającej*) do (*ku, dla*) życia wiecznego. *J 4,14*

Ale nadchodzi godzina i teraz jest, gdy prawdziwi czciciele uwielbiać będą Ojca w Duchu i prawdzie; ponieważ i Ojciec takich szuka, którzy Go wielbią. Bóg jest Duchem, a ci, którzy Go uwielbiają, powinni Go uwielbiać w Duchu i w prawdzie. *Jan 4,23-24*

Duch jest Tym, który ożywia, ciało nic nie pomaga; Słowa, które Ja mówię do was, są Duchem i życiem. *Jan 6,63*

A w ostatnim dniu wielkiego święta, Jezus stanął i zawołał, mówiąc: „Jeśli ktoś pragnie, niech przychodzi do Mnie i pije. Kto wierzy we Mnie, jak powiada Pismo, rzeki żyjącej wody wypłyną z jego wnętrza (*dost. brzucha*).”

W ten dzień święta procesja z palmami okrążyła ołtarz. Kapłan brał złoty dzban, schodził do sadzawki Siloam (Siloë), w której nabierał wodę i wracał do świątyni, gdzie wylewał ją na ołtarz jako ofiarę dla Boga. W tym czasie lewicy śpiewali psalm 118, tłum pośród okrzyków radości powiewał palmami w stronę ołtarza. Tak wyrażano wdzięczność Bogu za wodę, którą dał Żydom na pustyni.

To zaś powiedział o Duchu, którego mieli przyjąć ci, którzy uwierzyli w Niego. Duch Święty bowiem nie był jeszcze dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony. *Jan 7,37-39*

Jeśli Mnie kochacie, będziecie strzec Moich przykazań. A Ja usilnie będę prosić Ojca, a da wam innego Pocieszyciela, aby przebywał z wami na wieki, Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, bo pozostaje u was (przebywa wśród was) i w was będzie. *Jan 14,15-17*

Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w Moim imieniu, Ten was nauczy wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. *Jan 14,26*

Kiedy zaś przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja pošlę wam od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca wychodzi, Ten będzie świadczył o Mnie. *Jan 15,26*

Ale gdy przyjdzie On, Duch prawdy, poprowadzi was po całej prawdzie (doprowadzi was do całej prawdy), bo nie będzie mówić od siebie, lecz cokolwiek usłyszysz, mówić będzie, i nadchodzące rzeczy wam zapowie (oznajmi). On Mnie uwielbi, bo z Mojego weźmie i wam zapowie. Wszystko, co ma Ojciec, Moje jest, dlatego powiedziałem, że z Mojego weźmie i wam zapowie. *Jan 16,13-15*

Jezus więc ponownie odezwał się do nich: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam.” A to powiedziawszy, tchnął i powiedział im: „Weźcie Ducha Świętego. Komukolwiek odpuscicie grzechy, będą im odpuszczone, komukolwiek zatrzymacie, będą zatrzymane.” *Jan 20,21-23*

Udzieliwszy przykazań apostołom, których wybrał przez Ducha Świętego, został wzięty do góry. Im też po swoim cierpieniu ukazał siebie żywego w wielu niewątpliwych dowodach,

pozwalając im sobie oglądać przez czterdzieści dni i mówiąc o Królestwie Boga. A gdy spotkał się z nimi, nakazał im nie oddalać się od Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: „o której słyszeliście ode Mnie; bo wprowadzie Jan chrzczył w wodzie, ale wy będziecie ochrzczeni (zanurzeni) w Duchu Świętym po tych niewielu dniach.” *Dz 1,2-5*

Przyjmiecie moc przychodzącego na was Ducha Świętego i będziecie dla Mnie świadkami zarówno w Jerozolimie, jak i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi. *Dz 1,8*

Musiało się wypełnić to Pismo, w którym Duch Święty przez usta Dawida powiedział o Judaszu. *Dz 1,16*

A gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy jednomyślnie na tym samym miejscu. I stał się nagle z Nieba szum, jakby unoszącego się gwałtownego wiatru, i wypełnił cały ten dom, w którym siedzieli. Ukazały się im też rozdzielające się języki jakby ognia i na każdym z nich osiadł jeden. I napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak Duch dawał im wypowiadać. *Dz 2,1-4*

I będzie w dniach ostatnich, mówi Bóg, że wyleję z Mego Ducha na wszelkie ciało, i będą prorokować wasi synowie i wasze córki, a wasi młodzieńcy widzieć będą wizje, a wasi starcy będą śnić sny. I na Moich sług i na Moje niewolnice wyleję w owe dni z Mojego Ducha, i będą prorokować. *Dz 2,17-18*

Będąc zatem wywyższony prawicą Boga i przyjąwszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, wylał Tego, którego wy teraz widzicie i słyszycie. *Dz 2,33*

Piotr zaś powiedział do nich: „Nawróćcie się i niechaj każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa dla uwolnienia z grzechów, a przyjmiecie dar Ducha Świętego. Gdyż ta obietnica jest dla was i dla waszych dzieci, i dla tych wszystkich, którzy są daleko, tyłu ilu wezwie Pan, Bóg nasz.” *Dz 2,38-39*

Wtedy Piotr, napełniony Duchem Świętym, powiedział do nich: „Przywódcy ludu i starsi Izraela! Jeśli my dzisiaj jesteśmy sądzeni z powodu dobrodziejstwa wyświadczonego człowiekowi pozbawionemu siły, przez które tenże został uzdrowiony, to niechaj będzie wiadome wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imieniu Jezusa Chrystusa Nazarejczyka, którego wy ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych, dzięki Niemu ten stoi przed wami zdrowy. On jest kamieniem wzgardzonym przez was, budowniczych, który stał się głowicą węgielną. I nie ma w nikim innym zbawienia, ponieważ nie ma też innego imienia pod Niebem danego pośród ludzi, przez które powinniśmy dać się zbawić.” *Dz 4,8-12*

Władco, Boże, Ty, który uczyniłeś niebo i ziemię, i morze, i wszystko w nich, który w Duchu Świętym powiedziałeś ustami Dawida, Twego sługi: Czemu burzą się narody, a ludy myślą o próżnych rzeczach? Królowie ziemi stanęli obok siebie i przywódcy dopuścili, by zgromadzono ich dla tego samego celu przeciwko Jahwe i przeciw Jego Pomazańcowi. *Dz 4,24-26 (Ps 2,1-2)*

A gdy oni prosili, zostało potrząśnięte miejsce, na którym byli zgromadzeni, i wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i głosili z odwagą Słowo Boga. *Dz 4,31*

Piotr natomiast powiedział: „Ananiaszu, czemu szatan napełnił twoje serce, byś okłamał Ducha Świętego i skrycie zatrzymał dla siebie część zapłaty za ziemię? Czyż to, co miałeś, nie było twoje, a to, co sprzedałeś, nie było w twej władzy? Dlaczego tę rzecz dopuściłeś do twego serca? Nie ludziom skłamałeś, ale Bogu.” A Ananiasz, słysząc te słowa, upadł i wyzionął ducha. I przyszła wielka bojaźń na tych wszystkich, którzy tego słuchali. Młodzieńcy zaś wstawszy, owinęli go, wynieśli i pogrzebali. I stało się po około trzech godzinach, że weszła także jego żona, nie wiedząc, co się stało. I powiedział jej Piotr: „Powiedz mi, czy za tyle wyzbyliście się

ziemi?" A ona odpowiedziała: „Tak, za tyle.” I Piotr powiedział do niej: „Dlaczego zmówiliście się, by kusić Ducha Pańskiego? Oto nogi tych, którzy pogrzebali twego męża, są u drzwi i ciebie wyniosą.” I natychmiast padła u jego stóp, i wyzionęła ducha. A gdy weszli młodzieńcy, znaleźli ją martwą, wynieśli i pogrzebali przy jej mężu. I przyszła wielka bojaźń na cały kościół i na tych wszystkich, którzy o tym słyszeli. A przez ręce apostołów działy się liczne znaki i cuda między ludem. *Dz 5,3-12*

A my jesteśmy Jego świadkami tych słów, a także Duch Święty, którego Bóg dał tym, którzy są posłuszni Jego władzy. *Dz 5,32*

Nie jest rzeczą słuszną dla nas, abyśmy opuściwszy Słowo Boga, służyli stołom. Przypatrzcie się zatem, bracia, siedmiu mężom spośród was, mającym dobre świadectwo, pełnym Ducha Świętego i mądrości, których ustanowimy dla tej potrzeby. *Dz 6,2-3*

I nie byli w stanie przeciwstawić się mądrości i Duchowi, z którego Szczepan przemawiał. *Dz 6,10*

Ludzie twardego karku oraz nieobrzezanych serc i uszu! Wy zawsze stawiacie opór Duchowi Świętemu, jak wasi ojcowie, tak i wy. Którego z proroków nie prześladowali wasi ojcowie? I czy nie pozabijali tych, którzy zapowiadali nadejście Sprawiedliwego, którego teraz wy staliście się zdrajcami i mordercami? Wy, którzy wzięliście Prawo przekazane przez aniołów i nie zachowywaliście go.” A słuchając tego, byli silnie wzburzeni w swych sercach i zgrzytali na niego zębami. On zaś, będąc pełen Ducha Świętego, wpatrując się pilnie w Niebo, zobaczył chwałę Boga i Jezusa stojącego po prawicy Boga, i powiedział: „Oto widzę otwarte Niebiosa i Syna człowieczego stojącego po prawicy Boga.” *Dz 7,51-56*

A ci apostołowie, którzy byli w Jerozolimie, usłyszawszy, że Samaria przyjęła słowo Boga, wysłali do nich Piotra i Jana, którzy po swym przybyciu modlili się o nich, aby wzięli Ducha Świętego. Albowiem jeszcze na nikogo z nich nie zstąpił, a jedynie byli ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wówczas nakładali na nich ręce i brali Ducha Świętego. *Dz 8,14-17*

Ananiasz więc odszedł i wstąpił do tego domu. A gdy położył na niego ręce, powiedział: „Saulu, bracie! Pan Jezus, Ten, który ukazał ci się na drodze, którą szedłeś, posłał mnie, abyś ponownie zaczął widzieć i został napełniony Duchem Świętym.” I zaraz z oczu spadły mu jakby łuski, i natychmiast zaczął ponownie widzieć. A kiedy wstał, dał się ochrzcić. *Dz 9,17-18*

Zatem kościoły po całej Judei i Galilei i Samarii miały pokój, budując się i chodząc w bojaźni Pana, a przez radosną zachętę Ducha Świętego pomnażały się liczebnie. *Dz 9,31*

O Jezusie z Nazaretu, jak Bóg namaścił Go Duchem Świętym i mocą. Szedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli podbijani pod moc diabła, bo Bóg był z Nim. *Dz 10,38*

Gdy Piotr jeszcze mówił te słowa, Duch Święty zstąpił na wszystkich, którzy słuchali tej mowy. A wierzący spośród obrzezanych, którzy przyszli wraz z Piotrem, byli zdumieni tym, że i na pogan został wylany dar Świętego Ducha. Słyszeli ich bowiem, jak mówili językami i wywyższali Boga. Wówczas odezwał się Piotr: Czy ktoś może zabronić wody, aby nie byli ochrzczeni ci, którzy wzięli (otrzymali) Ducha Świętego tak, jak i my? *Dz 10,44-47*

Barnaba był mężem dobrym i pełnym Ducha Świętego oraz wiary. *Dz 11,24*

A w tych dniach prorocy zesłali z Jerozolimy do Antiochii. Gdy zaś wstał jeden z nich o imieniu Agabus, wskazał przez Ducha, że na całej zamieszkałej ziemi będzie wielki głód, który też miał miejsce za Klaudiusza Cezara. *Dz 11,27-28*

Gdy zaś oni publicznie służyli Panu i pościli, powiedział Duch Święty: „Odląccie już dla Mnie zarówno Barnabę, jak i Saula, do tego dzieła, do którego ich powołałem.” Wówczas poszcząc i modląc się oraz nakładając na nich ręce, wyprawili ich. Oni zatem, wysłani przez Ducha Świętego, zeszli do Seleucji, a stamtąd odpłynęli na Cypr. *Dz 13,2-4*

Gdy zaś przeszli tę wyspę aż do Pafos, napotkali pewnego maga, kłamliwego proroka, Żyda, który miał na imię Bar-Jezus, który przebywał z prokonsulem Sergiuszem Pawłem, mężem rozumnym. Ten przywoławszy do siebie Barnabę i Saula, pragnął słuchać Słowa Bożego. Lecz Elimas, tenże mag (tak bowiem tłumaczy się jego imię), sprzeciwiał się im, starając się odwrócić prokonsula od wiary. Natomiast Saul, zwany też Pawłem, napełniony Duchem Świętym i wpatrzony w niego uważnie, powiedział: „O pełny wszelkiego oszustwa i wszelkiej przewrotności synu diabelski, wrogu wszelkiej sprawiedliwości! Nie przestaniesz wykrzywiać prostych dróg Pana?!” A oto teraz ręka Pańska jest nad tobą, i będziesz ślepy, nie widząc słońca przez pewien czas. I natychmiast spadła na niego mgła i ciemność, i krążąc dokoła, szukał kogoś, kto prowadziłby go za rękę. Wówczas prokonsul widząc to, co się stało, uwierzył, zadziwiony nauką Pana. *Dz 13,6-12*

Natomiast uczniowie byli napełniani radością i Duchem Świętym. *Dz 13,52*

Mężowie bracia! Wy wiecie, że już dawno Bóg dokonał pośród nas wyboru, aby przez moje usta poganie usłyszeli słowo Ewangelii i uwierzyli. I Bóg, który zna serca, wydał o nich świadectwo, dając im Ducha Świętego jak i nam. I nie uczynił żadnej różnicy między nami a nimi, oczyściwszy ich serca dzięki wierze. *Dz 15,7-9*

Uznaliśmy, Święty Duch i my, aby nie nakładać na was żadnego większego ciężaru poza tym, co konieczne: Abyście powstrzymywali się od ofiar dla bożków i od krwi, i od tego, co uduszone, i od wszeteczeństwa. A dobrze uczynicie, strzegąc siebie samych przed tym. Niech się wam dobrze wiedzie. *Dz 15,28-29*

A gdy przemierzali Frygię i galacką krainę, powstrzymani przez Ducha Świętego od zwiastowania słowa w Azji, dotarli do Mizji i zamierzali iść do Bitynii, ale Duch nie pozwolił im. Po przejściu zaś Mizji, zeszli do Troady. I Pawłowi w nocy ukazało się widzenie: Stał jakiś mężczyzna, Macedończyk, błagając go i mówiąc: „Przyjdź do Macedonii i pomóż nam.” A gdy zobaczył widzenie, zaraz staraliśmy się wyruszyć do Macedonii, sądząc, że Pan wezwał nas, abyśmy głosili im Ewangelię. *Dz 16,6-9*

Paweł, pobudzany przez Ducha, składał świadectwo Żydom, że Jezus jest Mesjaszem. *Dz 18,5*

Stało się natomiast, gdy Apollos był w Koryncie, że Paweł przemierzając położone wyżej krainy, zszedł do Efezu i odnalazłszy pewnych uczniów, zapytał ich: „Czy wzięliście Ducha Świętego, gdy uwierzyliście?” Oni zaś powiedzieli mu: „Ależ nawet nie słyszeliśmy, że jest Duch Święty.” I powiedział do nich: „Zatem jaki chrzest przyjęliście?” A oni odpowiedzieli: „Chrzest Jana.” Natomiast Paweł powiedział: „Jan chrzczył chrztem pokuty, mówiąc do ludu, aby uwierzyli w Tego, który idzie za nim, to jest w Pomazańca Jezusa. A gdy to usłyszeli, dali się ochrzcić w imię Pana Jezusa. I kiedy Paweł położył na nich ręce, Duch Święty zstąpił na nich. Mówili też językami i prorokowali. Wszystkich zaś mężów było około dwunastu. *Dz 19,1-7*

I oto teraz, zniewolony przez Ducha, idę do Jerozolimy, nie wiedząc tego, co w niej ma mnie spotkać oprócz tego, że Duch Święty po miastach składa świadectwo mówiąc, że czekają mnie więzy i uciski. *Dz 20,22-23*

Zatem czuwajcie nad sobą i nad całą trzódką, w której Duch Święty umieścił was jako dogląających, abyście paśli Kościół Boga, który kupił dla siebie za własną krew. *Dz 20,28*

A gdy pozostaliśmy tam wiele dni, zszedł z Judei pewien prorok o imieniu Agabus. I przyszedł do nas, a wzięwszy pas Pawła oraz zwiąawszy swoje ręce i nogi, powiedział: „To mówi Duch Święty: Męza, do którego należy ten pas, tak zwiąż w Jerozolimie Żydzi i wydadzą w ręce pogan.” *Dz 21,10-11*

„Dobrze powiedział Duch Święty przez proroka Izajasza do naszych ojców, mówiąc: Idź do tego ludu i powiedz: Słuchem będziecie słuchać, a wcale nie zrozumiecie, i wzrokiem będziecie patrzeć, a wcale nie dostrzeżecie. Utyło bowiem serce tego ludu, i z trudem słyszeli uszami, i zamknęli swoje oczy, aby przypadkiem nie zobaczyć oczami, ani nie usłyszeć uszami, i nie zrozumieć sercem, i nie zawrócić, abym ich nie uzdrowił. *Dz 28,25-27 (Iz 6,9-10)*

..o swoim Synu, który według ciała pochodzi z rodu Dawida, ustanowionym w mocy w oparciu o Ducha uświęcenia Synu Boga przez powstanie z martwych, Jezusie Chrystusie, Panu naszym.. *Rz 1,3-4*

Miłość Boża jest rozlana w naszych sercach przez Ducha Świętego, który jest nam dany. *Rz 5,5*

Stąd też nie ma teraz żadnego potępienia dla tych, którzy będąc w Chrystusie Jezusie, postępują nie według ciała, ale według Ducha. Bo prawo Ducha życia w Chrystusie Jezusie uwolniło mnie od prawa grzechu i śmierci. To bowiem, co było niemożliwe dla Prawa, w czym było ono bezsilne z powodu ciała, Bóg posławszy w sprawie grzechu swego Syna w ciele podobnym do grzesznego ciała, potępił grzech w ciele, aby sprawiedliwy przepis Prawa został w nas wypełniony, którzy postępujemy nie według ciała, ale według Ducha.

Ponieważ ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; natomiast ci, którzy żyją według Ducha, myślą o sprawach Ducha. Bo zamysłem ciała jest śmierć, ale zamysłem Ducha jest życie i pokój, gdyż zamysł ciała jest wrogi wobec Boga; bo nie podporządkowuje się Prawu Boga, skoro nawet nie może. A ci, którzy są w ciele, Bogu spodobać się nie mogą.

Wy zaś nie jesteście w ciele, ale w Duchu, skoro Duch Boga mieszka w was. A jeśli ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest Jego. A jeśli Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak duch jest ożywiony przez usprawiedliwienie. Jeśli zaś Duch Tego, który wskrzesił Jezusa z martwych, mieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa z martwych, ożywi również wasze śmiertelne ciała poprzez swego Ducha, który w was mieszka.

Tak więc, bracia, jesteśmy dłużnikami nie ciała, aby żyć według ciała. Jeśli bowiem żyjecie według ciała, umrzecie, ale jeśli Duchem uśmiercacie uczynki cielesnej osobowości, żyć będziecie. Bo wszyscy, którzy dają się prowadzić Duchowi Boga, ci są synami Boga. Ponieważ nie otrzymaliście ducha niewoli, aby znowu się bać, ale otrzymaliście Ducha adopcji (synostwa), w którym wołamy: „Abba, Ojcze!”

Ten sam Duch poświadcza wraz z naszym duchem, że jesteśmy dziećmi Boga. A jeśli dziećmi, to również dziedzicami, prawdziwymi dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, jeżeli rzeczywiście współcierpimy, abyśmy również wspólnie zostali ogarnięci chwałą. Uważam bowiem, że cierpienia obecnego czasu nie mają wartości w obliczu nadchodzącej chwały, która ma być w nas objawiona.

Dlatego w żarliwym wypatrywaniu stworzenie oczekuje objawienia synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane znikomości nie dobrowolnie, ale ze względu na Tego, który je poddał, w nadziei, że także samo stworzenie zostanie uwolnione od niewoli zniszczenia do chwalebnej wolności dzieci Bożych. Wiemy bowiem, że całe stworzenie współ jęczy i współ cierpi aż do

teraz; lecz nie tylko ono, ale również my sami, mając pierwocinę Ducha, także my sami w sobie wzdychamy, oczekując adopcji, odkupienia ciała naszej osoby.

Bo przez nadzieję zostaliśmy zbawieni. A nadzieja na to, co się widzi, nie jest nadzieją, gdyż dla czego ktoś ma mieć nadzieję na coś, co widzi. Ale jeżeli mamy nadzieję na to, czego nie widzimy, oczekujemy tego w oparciu o wytrwałość. Podobnie zaś i Duch wspomaga nas w naszych słabościach. Bo my nie wiemy tego, o co mamy się pomodlić, zgodnie z potrzebą, ale sam Duch wstawia się za nami w westchnieniach, których nie da się wypowiedzieć. Lecz Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, ponieważ w zgodzie z Bogiem wstawia się za świętymi.

A wiemy, że z tymi, którzy kochają Boga, wszystko współpracuje ku dobremu, z tymi, którzy według postanowienia są powołanymi. Bo których wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli podobni do obrazu Jego Syna, tak aby był On pierwotnym pośród wielu braci. A których przeznaczył, tych też powołał, i których powołał, tych też usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych też otoczył chwałą.

Cóż więc mamy na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest za nami, to któż przeciwko nam? Ten, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich, jakżeby również wraz z Nim nie miał podarować nam wszystkiego? Któż będzie wnosił oskarżenie przeciwko wybranym Boga? Bóg, który usprawiedliwia? Któż będzie potępiał? Chrystus, Ten, który umarł, a raczej także został wskrzeszony, który też jest po prawicy Boga, który też wstawia się za nami. Któż nas oddzieli od bezwarunkowej miłości Chrystusa? Utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: „Z powodu Ciebie jesteśmy zabijani cały dzień, policzono nas jako owce na zabicie.” (Ps 44,23)

Jednak w tym wszystkim odnosimy pełne zwycięstwo poprzez Tego, który nas pokochał. Ponieważ jestem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani demoniczne zwierzchności, ani moce, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani to, co wyniosłe na niebie, ani tajemna głębia, ani jakieś inne stworzenie nie będzie mogło nas oddzielić od miłości Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. Rz 8r.

Mówię prawdę w Chrystusie, nie kłamię, poświadczają mi to moje sumienie w Duchu Świętym. Dz 9,1

Ponieważ Królestwo Boże to nie to, że się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym. Bo ten, kto w tych rzeczach służy Chrystusowi, bardzo podoba się Bogu i cieszy się uznaniem ludzi. Wobec tego zabiegajmy o te rzeczy, które prowadzą do pokoju oraz wzajemnego zbudowania. Rz 14,17-19

Oby zaś Bóg nadziei wypełnił was wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego. Rz 15,13

Abym był publicznym sługą Jezusa Chrystusa dla pogan, sprawując święte dzieło dla Ewangelii Bożej, aby ofiara pogan stała się godna przyjęcia, uświęcona przez Ducha Świętego. Mam więc czym się chlubić w Chrystusie Jezusie względem spraw Bożych, ponieważ nie odważę się mówić o tym, czego nie sprawił przeze mnie Chrystus dla posłuszeństwa pogan, słowem i czynem, w mocy znaków i cudów, w mocy Ducha Boga, tak że teren od Jerozolimy i jej okolic aż po Ilirję wypełniłem Ewangelią Chrystusa. Rz 15,16-19

Was zaś, bracia, z zachętą napominam poprzez Pana naszego, Jezusa Chrystusa i poprzez bezinteresowną miłość Ducha, abyście wraz ze mną podjęli walkę w modlitwach za mnie do Boga. Rz 15,30

A moja mowa i moje przesłanie nie były w przekonywujących słowach ludzkiej mądrości, ale w okazywaniu Ducha i mocy, aby wasza wiara mogła nie opierać się na ludzkiej mądrości, ale na mocy Boga. *1Kor 2,4-5*

„Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co nie wstąpiło do serca człowieka, to Bóg przygotował tym, którzy Go kochają.” (*Iz 64,4*) Lecz nam Bóg to objawił przez swojego Ducha, ponieważ Duch wszystko bada, nawet i głębokości Boga. Albowiem któż z ludzi zna to, co ludzkie, jeśli nie duch człowieka, który w nim jest? Także i tego, co Boże, nikt nie poznał, z wyjątkiem Ducha Boga. A my nie przyjęliśmy ducha świata, lecz Ducha, który jest od Boga, abyśmy mogli poznać rzeczy przez Boga nam darowane. I to o nich głosimy nie w wyuczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch Święty, do duchowych spraw stosując duchowe rzeczy. Natomiast człowiek zmysłowy nie przyjmuje rzeczy, które są z Ducha Bożego, gdyż są dla niego głupotą, i nie jest w stanie ich poznać, ponieważ są duchowo rozpoznawane. Lecz ten, kto jest duchowy, prawdziwie rozpoznaje wszystko, natomiast sam nie jest przez nikogo rozpoznawany. Albowiem któż poznał myśl Pana? Któż Go będzie pouczał? My natomiast mamy myślenie Chrystusa. *1Kor 2,9-16*

Czy nie wiecie, że jesteście Przybytkiem Boga i że Duch Boga w was mieszka? Jeżeli ktoś niszczy Przybytek Boga, tego zniszczy Bóg, ponieważ Przybytek Boga jest święty, którym wy jesteście. *1Kor 3,16-17*

Lecz zostaliście obmyci, lecz zostaliście uświęceni, lecz zostaliście usprawiedliwieni w imieniu Pana Jezusa i w Duchu Boga naszego. *1Kor 6,11*

Ten, kto łączy się z Panem, jest z Nim jednym Duchem. *1Kor 6,17*

Wasze ciało jest Przybytkiem Ducha Świętego, który jest w was, którego macie od Boga, i nie należycie do siebie samych. Zostaliście bowiem kupieni za określoną cenę. Wychwalajcie więc Boga w waszym ciele i w waszym duchu, które należą do Boga. *1Kor 6,19-20*

Dlatego oznajmiam wam, że nikt, kto mówi przez Ducha Bożego, nie powie: „Niech Jezus będzie przeklęty!” Nikt też nie może powiedzieć: „Jezus jest Panem”, chyba że przez Ducha Świętego. Jest zaś rozróżnienie darów, lecz ten sam Duch. I jest rozróżnienie służb, a ten sam Pan. I jest rozróżnienie działań, ale ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich. A każdemu bywa udzielany przejaw Ducha dla wspólnej korzyści. Jednemu bowiem za sprawą Ducha jest dane słowo mądrości, a drugiemu słowo poznania według tego samego Ducha, innemu zaś wiara w tym samym Duchu, a innemu dary uzdrawiania w tym samym Duchu, a innemu dzieła mocy, a innemu prorokowanie, a innemu rozpoznawanie duchów, a innemu różne języki, a innemu wykładanie języków. Wszystko to natomiast sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu z osobna tak, jak zamierza. Albowiem jak jedno jest ciało i wiele ma członków, wszakże wszystkie członki jednego ciała, choć jest ich wiele, są jednym ciałem, tak i Chrystus. Ponieważ również my wszyscy w jednym Duchu zostaliśmy zanurzeni w jedno ciało: czy to Żydzi, czy Hellenowie, czy niewolnicy, czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem. *1Kor 12,3-13*

Ten, kto mówi językami, nie mówi do ludzi, ale do Boga; nikt go bowiem nie rozumie, natomiast on Duchem wypowiada tajemnice. *1Kor 14,2*

„Pierwszy człowiek, Adam, stał się duszą żyjącą” (*1Mojż 2,7*), ale ten ostatni Adam - Duchem ożywiającym. *1Kor 15,45*

Bo ile jest obietnic Boga, w Nim są „tak” i w Nim są „Amen” ku chwale Bożej przez nas. Tym zaś, który umacnia nas z wami w Chrystusie i który nas namaścił, jest Bóg, który też opieczętował nas dla siebie i dał zadatek Ducha w nasze serca. *2Kor 1,20-22*

Gdyż wiadomo o tym, że jesteście listem Chrystusa, przy którym usługiwaliśmy, wypisanym nie atramentem, ale Duchem Boga żywego, nie na kamiennych tablicach, ale na cielesnych tablicach serca. A taką ufność mamy wobec Boga dzięki Chrystusowi. Nie dlatego, że zdolni jesteśmy sobie coś przypisać, tak jak z siebie samych, ale zdolność nasza pochodzi od Boga, który też uzdolnił nas, abyśmy byli sługami Nowego Przymierza, nie litery, ale Ducha, bo litera zabija, ale Duch ożywia. Jeśli zaś służba śmierci wryta literami na kamieniu przebywała w chwale, tak że synowie Izraela nie byli w stanie wpatrywać się w twarz Mojżesza z powodu przemijającej chwały jego twarzy, jakże daleko bardziej służba Ducha nie miałyby być w chwale? Bo skoro służba potępienia była chwalebna, tym bardziej obfituje chwałą służba sprawiedliwości. *2Kor 3,3-9*

Pan zaś jest Duchem, a gdzie jest Duch Pana, tam jest wolność. Natomiast my wszyscy, z odsłoniętą twarzą odbijając jak w lustrze chwałę Pana, poddajemy się przemianie w ten sam obraz, od chwały do chwały, tak jak przez Ducha Pańskiego. *2Kor 3,17-18*

Mając zaś tego samego Ducha wiary, zgodnie z tym, co jest napisane: „Uwierzyłem, dlatego powiedziałem” (*Ps 116,10*), my również wierzymy, dlatego też mówimy. *2Kor 4,13*

Dlatego też, będąc w tym namiocie, wzdychamy obciążeni, bo nie chcemy zewlec z siebie, lecz przydziać się, aby to, co śmiertelne, zostało pochłonięte przez życie. Tym zaś, który nas właśnie do tego sobie przygotował, jest Bóg, który też dał nam zadatek Ducha. *2Kor 5,4-5*

Łaska Pana Jezusa Chrystusa i miłość Boga, i społeczność Ducha Świętego niech będą z wami wszystkimi. Amen. *2Kor 13,13*

O głupi Galacjanie! Któż was zaczarował, abyście nie byli posłuszni prawdzie, was, przed których oczami wcześniej został pośród was obwieszony Jezus Chrystus ukrzyżowany? Tylko tego chcę się od was dowiedzieć: Czy Ducha otrzymaliście przez uczynki Prawa, czy przez posłuszne słuchanie w wierze? Tak głupi jesteście? Zaczęliście w Duchu, a teraz kończycie w ciele? Tak wiele wycierpieliście na próżno? Byłoby to rzeczywiście na próżno. Czy więc Ten, który obficie udziela wam Ducha i czyni w was dzieła mocy, czyni to dzięki uczynom Prawa, czy przez posłuszne słuchanie w wierze? Tak Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to policzone dla usprawiedliwienia. Wiedźcie zatem, że ci, którzy są z wiary, ci są synami Abrahama. *Gal 3,1-7*

Chrystus wykupił nas z przekleństwa Prawa, stawszy się za nas przekleństwem, bo napisano: „Przeklęty każdy, kto zawisł na drzewie” (*5Mojż 21,23*), aby wobec pogan błogosławieństwo Abrahama zaistniało w Chrystusie Jezusie, abyśmy obietnicę Ducha otrzymali przez wiarę. *Gal 3,13-14*

Ale gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg wysłał swego Syna, który narodził się z kobiety, który przyszedł pod Prawem, żeby odkupić tych, którzy byli pod Prawem, abyśmy stali się synami dzięki adopcji. A ponieważ jesteście synami, Bóg wysłał Ducha Syna swego do serc waszych, który woła: „Abba, Ojcze!” I tak już nie jesteś niewolnikiem, ale synem. Jeśli zaś synem, to i dziedzicem Boga przez Chrystusa. *Gal 4,4-7*

Lecz jak wówczas zrodzony według ciała prześladował tego według Ducha, tak dzieje się i teraz. *Ef 4,29*

A powiadam: Postępujcie w Duchu, a na pewno nie spełnicie pożądliwości ciała. Gdyż ciało pożąda przeciwko Duchowi, a Duch przeciwko ciału; te zaś są ze sobą przeciwne, abyście czynili nie to, co chcecie. Jeśli jednak dajecie się prowadzić przez Ducha, nie jesteście pod Prawem. *Gal 5,16-18*

Natomiast owocem Ducha jest: bezinteresowna miłość, radość, pokój, wytrwałość, uprzejmość, dobroć, wiara, łagodność, powściągliwość. Przeciwko takim rzeczom nie ma Prawa. Ci zaś, którzy należą do Chrystusa, ukrzyżowali ciało razem z namiętnościami i pożądliwościami. Jeżeli żyjemy w Duchu, również postępujmy zgodnie z Duchem. Nie stawajmy się żądni próżnej chwały, jedni drugich prowokując, jedni drugim zazdroszcząc. *Gal 5,22-26*

Nie łudźcie się, Bóg nie pozwala sobie lekceważyć; bo cokolwiek człowiek by posiał, to także żąć będzie. Ponieważ kto sieje w swoim cieple, z ciała żąć będzie skażenie, lecz kto sieje w Duchu, z Ducha żąć będzie życie wieczne. *Gal 6,7-8*

W którym i wy usłyszawszy Słowo prawdy, Ewangelię waszego zbawienia, i uwierzywszy w Niego, zostaliście opieczętowani Duchem Świętym obietnicy, który jest zadatkiem naszego dziedzictwa dla odkupienia nabytej własności do wysławiania Jego chwały. *Ef 1,13-14*

Nie przestaję dziękować za was, wspominając was w moich modlitwach, aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia do poznania Jego samego. *Ef 1,16-17*

I kiedy przyszedł, zwiastował pokój wam, którzy jesteście daleko, i tym, którzy są blisko, ponieważ przez Niego jedni i drudzy mamy dostęp do Ojca w jednym Duchu. Stąd też już nie jesteście obcymi i przechodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, nadbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym narożnika jest sam Jezus Chrystus, w którym cała budowla razem zespolona wznosi się w święty Przybytek w Panu, w którym także jesteście razem budowani na mieszkanie Boga w Duchu. *Ef 2,17-22*

Czytając to, możecie zdać sobie sprawę z mojego zrozumienia tajemnicy Chrystusa, która w innych pokoleniach nie była oznajmiona synom ludzkim, tak jak teraz została objawiona w Duchu Jego świętym apostołom i prorokom. *Ef 3,4-5*

Aby dał wam według bogactwa swojej chwały stać się dzięki Jego mocy silnymi w wewnętrznym człowieku przez swego Ducha. *Ef 3,16*

Zabiegając gorliwie o zachowanie jedności Ducha w więzi pokoju. Jedno jest ciało i jeden Duch, jak też zostaliście powołani w jednej nadziei waszego powołania. *Ef 4,3-4*

I nie zasmucajcie Ducha Świętego Bożego, którym zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. *Ef 4,30*

Bo owoc Ducha wydaje się w każdej dobroci i sprawiedliwości, i prawdzie. *Ef 5,9*

A nie upijajcie się winem, w którym jest rozwiąźłość, ale dawajcie się napępniać Duchem, przemawiając do siebie w psalmach i hymnach, i duchowych pieśniach, nucąc i śpiewając w sercach waszych Panu, zawsze dziękując za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, podporządkowując się jedni drugim w bojaźni Bożej. *Ef 5,18-21*

Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest wypowiedane Słowo Boga, poprzez każdą modlitwę i błaganie, modląc się o każdym czasie w Duchu i w tym samym celu czuwając z całą wytrwałością i błaganie za wszystkich świętych. *Ef 6,17-18*

Który także doniósł nam o waszej miłości w Duchu. *Kol 1,8*

Nasze bowiem zwiastowanie Ewangelii nie dotarło do was tylko w mowie, ale również w mocy oraz w Duchu Świętym i z wielkim przekonaniem, tak jak jest wam wiadome, jakimi staliśmy się między wami ze względu na was. A wy staliście się naszymi i Pana naśladowcami, gdy przyjęliście Słowo pośród wielkiego ucisku z radością Ducha Świętego. *1Tes 1,5-6*

Bóg bowiem nie powołał nas do nieczystości, lecz do uświęcenia. Stąd też ci, którzy to odrzucają, nie odrzucają człowieka, ale Boga, który też udziela nam Ducha swego Świętego. *1Tes 4,7-8*

Ducha nie gaście. *1Tes 5,19*

My zaś powinniśmy zawsze dziękować Bogu za was, bracia pokochani przez Pana, że Bóg wybrał was od początku do zbawienia w uświęceniu Ducha i w wierze w prawdę, do czego powołał was przez naszą Ewangelię dla osiągnięcia chwały Pana naszego Jezusa Chrystusa. *2Tes 2,13-14*

Natomiast Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach niektórzy odstąpią od wiary, przystępując do duchów, które zwodzą i do nauk demonów, za sprawą tych, którzy obłudnie głoszą kłamstwa, którzy dali sobie jakby rozpalonym żelazem wypalić piętno na swoim sumieniu. *1Tym 4,1-2*

Z tego powodu przypominam ci, abyś rozpalał na nowo Boży dar łaski, który w tobie jest przez nałożenie moich rąk. Nie dał nam bowiem Bóg ducha lęklivosti, ale Ducha mocy, miłości, i panowania nad sobą. *2Tym 1,6-7*

Miej za wzór zdrowe słowa, które usłyszałeś ode mnie, w wierze i miłości, która jest w Chrystusie Jezusie. Ustrzeż ten dobry depozyt poprzez Ducha Świętego, który w nas mieszka. *2Tym 1,13-14*

Lecz gdy została ukazana dobroć i miłość do ludzi Zbawiciela naszego, Boga, zbawił nas nie dzięki popełnionym przez nas sprawiedliwym czynkom, ale na podstawie swego zmiłowania poprzez kąpiel nowego narodzenia i obdarzenia nową naturą od Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie poprzez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, kiedy damy się usprawiedliwić Jego łasce, mogli stać się dziedzicami na podstawie nadziei życia wiecznego. *Tyt 3,4-7*

Z tego powodu konieczne jest, abyśmy jeszcze bardziej przyłgnęli do tego, co usłyszeliśmy, byśmy kiedyś nie minęli się z celem. Skoro bowiem słowo wypowiedziane przez aniołów stało się wiążące, a każde przewinienie i nieposłuszeństwo otrzymało sprawiedliwą odpłatę, to jak my unikniemy kary, gdy zaniedbamy tak wielkie zbawienie, które najpierw zostało ogłoszone przez Pana, potem zostało nam potwierdzone przez tych, którzy je usłyszeli? Bóg poświadczał je nam znakami, cudami i różnymi dziełami mocy oraz udzielaniem Ducha Świętego według swej woli. *Hebr 2,1-4*

Dlatego, tak jak mówi Duch Święty: „Dzisiaj, jeśli usłyszycie Jego głos, nie zatwardzajcie serc waszych jak w czasie rozdrażnienia, w dniu doświadczenia na pustyni, gdzie Mnie doświadczali wasi ojcowie, poddając Mnie próbie, i widzieli Moje dzieła przez czterdzieści lat. Dlatego byłem zagniewany na tamto pokolenie i powiedziałem: Zawsze błądzą sercem; oni zaś nie poznali Moich dróg; dlatego przysiągłem w Moim gniewie: Nie wejdą do Mego odpocznienia.” (*Ps 95,7-11 LXX*) *Hebr 3,7-11*

Gdyż jest rzeczą niemożliwą, aby tych, którzy raz zostali oświeceni i zakosztowali niebiańskiego daru, i stali się uczestnikami Ducha Świętego, zakosztowali też dobrego Słowa Bożego i dzieł mocy nadchodzącego wieku, a mimo tego upadli, ponownie odnowić ku nawróceniu, bo ponownie krzyżują dla siebie samych Syna Bożego i wystawiają na publiczną zniewagę. Bo ziemia, gdy wypije często na nią przychodzący deszcz i rodzi rośliny użyteczne dla tych, którzy ją uprawiają, otrzymuje błogosławieństwo od Boga. Lecz ta, która wydaje ciernie i osty, jest nieużyteczna i bliska przekleństwa, której kresem jest spalenie. *Hebr 6,4-8*

Natomiast do tego drugiego raz w roku sam najwyższy kapłan, nie bez krwi, którą ofiaruje za siebie i za grzechy ludu z braku rozeznania. Przez to Duch Święty wskazuje, że jeszcze nie została ukazana droga do Miejsca Świętego, dopóki stoi pierwszy Przybytek, który był obrazem dla obecnego czasu, w którym tak dary, jak i ofiary są składane, które nie mogą w sumieniu uczynić doskonałym tego, kto pełni służbę. *Hebr 9,7-9*

Skoro bowiem krew wołów i kozłów oraz popiół jałówki, którymi skrapla się skalanych, uświęca dla czystości ciała, o ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego samego siebie ofiarował Bogu jako nieskalanego, oczyści sumienie wasze od martwych uczynków, abyście służyli Bogu żywemu. *Hebr 9,13-14*

A świadczy nam również Duch Święty, ponieważ po tym, jak uprzednio powiedział: „To jest przymierze, które zawrę z nimi po tamtych dniach, mówi Pan: Dając Moje prawa do ich serc, wypiszę je w ich umysłach, a grzechów ich oraz ich nieprawości w żadnym razie więcej nie wspomnę.” (*Jer 31,33-34*) *Hebr 10,15-17*

Gdy ktoś odrzuci Prawo Mojżesza, umiera bez litości na podstawie słowa dwóch lub trzech świadków. Pomyślcie, za godnego o ileż gorszego karanie zostanie uznany ten, kto podeptał Syna Bożego i krew przymierza, przez którą został uświęcony, miał za coś pospolitego, i znieważył Ducha łaski? Znamy bowiem Tego, który powiedział: „Moją rzeczą jest ukarać, Ja odpłacę, mówi Pan.” (*5Mojż 32,35*) i znowu: „Pan osądzi Swój lud.” (*Ps 135,14*) Straszna rzeczą jest wpaść w ręce Boga żywego. *Hebr 10,28-31*

Cudzołożnicy i cudzołożnice! Czy nie wiecie, że przyjaźń świata oznacza wrogość Boga? Kto więc miałby zamiar być przyjacielem tego świata, okazuje się być wrogiem Boga. Albo czy myślicie, że daremnie powiada Pismo: „Z powodu zazdrości tęskni Duch, który w nas zamieszkał?” *Jkb 4,4-5*

Gdyż powiedzieli wam, że w czasie ostatecznym będą szydery, postępujący według swoich bezbożnych pożądliwości. Są to ci, którzy sami się odłączają, duszewni (cieleśni), nie mający Ducha. Jednakże wy, ukochani, budując siebie samych na gruncie waszej najświętszej wiary, modląc się w Duchu Świętym, zachowajcie siebie samych w miłości Boga, wyczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa ku życiu wiecznemu. *Judy 18-21*

A to jest Jego przykazanie, abyśmy uwierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa i kochali jedni drugich tak, jak nam nakazał. Kto przestrzega Jego przykazań, przebywa w Nim, a On w nim. Po tym poznajemy, że przebywa w nas: po Duchu, którego nam dał. *1Jana 3,23-24*

Ukochani, nie wiercie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, ponieważ wielu fałszywych proroków wyszło na świat. Po tym poznawajcie Ducha Bożego: każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. A każdy duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus w ciele przyszedł, nie jest z Boga; i jest to antychryst, o którym słyszeliście, że nadchodzi i już teraz jest na świecie. *1Jana 4,1-3*

Po tym poznajemy, że w Nim przebywamy, a On w nas, że udzielił nam ze swego Ducha.
1Jana 4,13

Kto jest tym, co zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Boga? Ten, który przyszedł przez wodę i krew, to Jezus Chrystus; nie tylko w wodzie, ale w wodzie i we krwi. A Duch jest Tym, który świadczy, bo Duch jest prawdą. Ponieważ są trzej, którzy świadczą w Niebie: Ojciec, Słowo i Duch Święty, i ci trzej są jednym. I są trzej, którzy świadczą na ziemi: Duch i woda, i krew, a ci trzej są ku jedności. Jeżeli świadectwo ludzi przyjmujemy, to świadectwo Boga jest większe, bo to jest świadectwo Boga, które zaświadczył o swoim Synu.
1Jana 5,5-9

Ja, Jan, także wasz brat i współuczestnik w ucisku, i w Królestwie, i w cierpliwym wytrwaniu w Jezusie Chrystusie, znalazłem się na wyspie, zwanej Patmos, z powodu Słowa Bożego i świadectwa Jezusa Chrystusa. W dzień Pański znalazłem się pod wpływem Ducha i usłyszałem za mną potężny głos jak dźwięk trąby, który mówił. *Obj 1,9-10*

Kto ma ucho, niech usłyszy, co Duch mówi do zgromadzeń. *Obj 2,7*

Po tych zaś trzech i pół dniach wstąpił w nich Duch życia od Boga i stanęli na swych nogach, a wielki strach padł na tych, którzy na nich patrzyli. *Obj 11,11*

I zaprowadził mnie w Duchu na pustynię. *Obj 17,3*

I upadłem przed Jego stopami, aby Go uwielbić. Wtedy powiedział do mnie: „Uważaj! Nie! Jestem twoim współsługą i twoich braci, którzy mają świadectwo Jezusa; Bogu oddaj pokłon. Tym zaś świadectwem Jezusa jest Duch prorocтва.” *Obj 17,10*

A Duch i panna młoda mówią: „Przyjdź!” I kto słyszy, niech powie: „Przyjdź!” A spragniony niech przyjdzie, a kto chce, niech darmo weźmie wodę życia. *Obj 22,17*